

Pirineus Digital, 23/01/26

Manifestos del Pirineu

El manifest d'Empresariat del Pirineu no és un crit serè demanant inversions o un canvi de model econòmic

GENER 23, 2026

ENRIC QUÍLEZ I CASTRO.- Llegeixo amb una certa ambivalència de sentiments el recent manifest de l'autoanomenat Empresariat del Pirineu.

Crec que és més un espeternec, que no un crit serè demanant inversions o un canvi de model econòmic, cosa que no es desprèn gens del contingut del manifest.

Els dono la raó en algunes coses importants: és cert que a Barcelona no es fan referèndums preguntant sobre esdeveniments econòmics que afecten la ciutat. Però això no obsta que al Pirineu se'n pugui fer un. Això és democràcia. Alguna por?

Particularment crec que s'hauria d'haver fet el referèndum, tot preguntant-nos si volíem els Jocs d'hivern o no. També opino que hauria guanyat el sí, de manera no aclaparadora, però hauria guanyat. Una altra cosa seria què hauria passat si hagués guanyat el no, si s'hauria respectat el resultat. Em penso que no.

Que l'any 2026 sigui molt nivós, no serveix per justificar ni la celebració d'uns jocs, com tampoc el contrari

Sobre el fet que aquest any hi hagi neu, és un fet innegable. Potser massa i tot que n'hi ha. Però això no és cap argument. Més aviat és l'excepció que confirma la regla. Els models de canvi climàtic al Pirineu no afirmen que deixarà de nevar. Diuen dues coses: que de mitjana, la cota de neu pujarà amb el pas dels anys i que les nevades seran més irregulars, però potser els anys que nevi, nevarà moltíssim.

El problema és que aquesta inseguretat és jugar-se-la a la ruleta russa. Si es fan uns jocs al Pirineu, potser aquell any neva molt... o no neva en absolut. Això abans també passava, però molt menys. Per tant, que l'any 2026 sigui molt nivós, no serveix per justificar ni la celebració d'uns jocs, com tampoc el contrari.

També es parla de populismes. A veure, que n'hi ha de tots colors. Alguns diuen que no a tot el que soni a progrés econòmic. I altres diuen que sí a qualsevol cosa que soni a especulació i a trinxar el territori per omplir-se, ni que sigui mínimament les butxaques. Certament, hi ha molts tipus de populisme. No en necessitem cap d'ells.

Potser necessitem menys casetes amb jardí, buides gairebé tot l'any i més indústries netes

El Pirineu necessita inversions. Però en quins sectors? En el de la neu? No n'hi ha prou, ja? Si ens queixem del monocultiu turístic o de la segona residència, no va essent hora que s'inverteixi, tant des del territori mateix com des de les institucions públiques, en indústries econòmiques diferents del turisme?

Fins i tot si es vol potenciar més el turisme, n'hi ha de molts tipus, alguns de ben sostenibles i amables amb la natura i el territori.

Potser necessitem menys casetes amb jardí, buides gairebé tot l'any i més indústries netes, energies alternatives, potenciació del sector agroalimentari i artesanal i promoció d'un turisme cultural, natural i sostenible.

Fins i tot la construcció pot formar-ne part amb remodelació d'habitatges antics, conversió de cases amb baixa eficiència energètica en cases sostenibles o estructures per aprofitar millor l'aigua de pluja o la llum del sol.

També es parla de taxa turística, com si a Barcelona aquesta no fos molt més alta que al Pirineu i no fos el lloc on més es recapta.

Encara que fem uns Jocs Olímpics d'hivern al Pirineu, no solucionarem el problema de base. De fet, possiblement l'agreuarem. Augmentar la visibilitat sense oferir alguna cosa millor que més segones residències o megahotels pot ser catastròfic i esdevenir la punta que acabi de matar el futur del territori.

Siguem racionals i no ens deixem endur per aquest populisme que tant es critica en els altres.